Vi anbefaler

PR-foto

FLERE SPILLESTEDER ÅBNER IGEN

Den er god nok. Der begynder at være levende musik på nogle af landets mindre scener igen. Det gælder f.eks. det københavnske spillested Alice, som har åbnet en udendørs sommerscene i baggården på Nørrebro. Fredag spiller Josefine Opsahl og Sofie Birch et miks af ambient, elektroniske klangflader og klassisk musik. Lørdag eftermiddag overtager den prisbelønnede folkgruppe Basco (foto) scenen. Alice lover, at koncerterne afvikles efter de sundhedsfaglige retningslinjer. NIPE

FRODIGE TEKSTILER AF RAGNA BRAASE

PR-foto: Stine Heger

I mange år hørte man kun om Ragna Braase (1929-2013) og hendes tekstiler. Men når de en sjælden gang blev vist, var alle enige om, at Ragna Braase havde et originalt talent. Derefter var der atter stille omkring tekstilerne, og man hørte kun om hendes mand, billedhuggeren Ib Braase. Men nu, efter at Ragna Braase er død, er der kommet fokus på hendes tekstiler dels på SMK og dels i Galleri Susanne Ottesen i København, der indtil 20. juni viser en udstilling med vævninger udført mellem 1959 og 1983. Man bliver i den grad betaget af Ragna Braases rige, frodige og eksperimenterende talent. BESC

PR-foto

BEGAVET ONLINEFORESTILLING PÅ AALBORG TEATER

Den reumertvindende danskhollandske instruktør Jacob Schokking har taget en tekst af en af Tysklands mest anerkendte moderne dramatikere under kærlig behandling, og resultatet er onlineoplevelsen "Den sidste forestilling". Det er Aalborg Teaters karantæneindespærrede ensemble, der folder teksten ud, så den i sammenklippet monologform handler om den menneskelige ensomhed, både den påførte og den selvvalgte. Se den begavede og udfordrende forestilling på teatrets hjemmeside. LAWA

KUNSTUDSTILLING

Med et strejf af n melankoli i tusm

Maleriske og eftertænksomme værker af svenske Anna Bjerger på Gl. Holtegaard, hvor kontrasten mellem lys og mørke bruges effektfuldt

★★★★☆☆

"DARK LIGHT"
Anna Bjerger på Gl. Holtegaard i Holte.
Til 12. juli 2020

Anna Bjerger og Gl. Holtegaard klæder hinanden. For hele stedets 1700-talsarkitektur med barokhave passer rigtig fint ind i både hendes værkers maleriske æstetik og i deres melodiske sanselighed.

Af Bente Scavenius

På samme tid er der noget tilbageskuende i Anna Bjergers værker, som passer perfekt til Gl. Holtegaards lange historie, og noget meget nutidigt, som passer til Gl. Holtegaards enkle og moderne udstillingssale, og som giver indtryk af, at der måske er mere på spil, end man umiddelbart tror.

Inden for de seneste år har Anna Bjerger (f. 1973) været meget synlig på den danske kunstscene. Dels er hun repræsenteret på Louisiana, og dels har hun haft indtil flere galleriudstillinger hos sine københavnske gallerier.

Store og små værker

Så det er ikke uden grund, at hun nu også kan ses på Gl. Holtegaard. Med såvel store som små værker og en enkel installation bestående af en gruppe bemalede lamper med synlige træknaster og åringer i småborgerlig barokstil, som står i åbenlys modsætning til rummets rene æstetik.

Med udstillingstitlen "Dark Light" anslås et tema, der begår sig i et grænseland mellem det synlige og mere anelsesfulde. Det er, som om Anna Bjerger er optaget af den stemning, der indfinder sig i overgangen mellem lys og mørk, det, som forbindes med tusmørket i naturen.

Allerede i udstillingens første rum med det store stemningsmaleri "Nightfall" lægger Anna Bjerger op til et landskabsmotiv fuld af melankoli, drama og sanselighed. I bedste romantiske og melodramatiske stil udforskes lyset og mørket i forhold til himmelrummet og jorden, hvorpå der er placeret to menneskeskikkelser, der skuer mod det fjerne. Anna Bjerger flirter her ikke blot med barokkens kontrastvirkninger, men sandelig også med det banale.

> *Det er, som om Anna Bjerger er optaget af den stemning, der indfinder sig i overgangen mellem lys og mørk, det, som forbindes med tusmørket i naturen*
>
> Bente Scavenius, anmelder

Mellem lys og mørke

Nok kommer Anna Bjergers inspiration fra barokmaleriets effektfulde brug af kontrasten mellem lys og mørke, men hun anvender også gamle, slørede fotografier, gerne med et banalt, fragmenteret motiv, hvor et lidt diffust tema slås an. Det kommer især til udtryk i hendes mange mindre malerier, der har stilleben-karakter. Som et nærbillede af en sommerfugl på knaldrød baggrund eller en papegøje, et par siamesiske katte, en ost, en hånd med en cigaret, hvor asken er lige ved at falde af, eller to lys på et bord. Fragmenter, som er taget ud af en sammenhæng, men som alle har referencer til en intimsfære, hvor Anna Bjerger dog kun lader en dør stå på klem.

Der er en mærkbar distance i Anna Bjergers maleri. For lige så let og malerisk hendes pensel er, ligeså sløret er den rent symbolsk. Det er, som om der bag de genkendelige motiver ligger noget anelsesfuldt, som selvfølgelig væk-

ordisk
ørket

ker ens nysgerrighed, men som måske også holder én på afstand?

Det gådefulde hos Anna Bjerger er interessant. Men det bunder måske også i, at Anna Bjerger som kunstner endnu mangler at tage det skridt, der for alvor viser rækkevidden af hendes maleriske talent.

Nordisk melankoli

Et talent, som absolut kommer til udtryk i både det lille maleri af et pigeportræt med bange øjne, der fra kanten af en dyne stirrer frem for sig, som i det store landskabsmaleri "Reeds", der gennemstrømmes af en sanselig nordisk melankoli.

Men igen holdes man som tilskuer på afstand af sceneriet, selvom Anna Bjerger flittigt bruger mørket i samspil med lyset til at understrege en stemning af uhygge. Rigtigt bange bliver man dog ikke, for Anna Bjerger holder igen i stedet for rent malerisk at tage skridtet fuldt ud. Hun lægger op til, at man skal drages ind i hendes univers, men det er, som om at hun ikke helt selv tør.

Anna Bjerger slår tusmørkestemningen an i udstillingen "Dark Light" på Gl. Holtegaard med sin installation af bemalede lamper. Ellers en stor mængde malerier. PR-foto: David Stjernholm.

BØGER

Sjældent morsom midtvejskrise

Nina Lykkes nye bog lanceres som en lægeroman, men med et gevaldigt glimt i øjet. For der er langt fra de romantiske trivi-romaner til nordmandens misantropiske og skægge satire over en kvinde i opløsning

★★★★★☆

"NÆSTE!"
Lægeroman af Nina Lykke.
Gyldendal. 316 sider.
Er udkommet.

Af Line Rasmussen

Herhjemme kender vi den norske forfatter Nina Lykke fra den svært underholdende ægteskabstragedie "Nej, nej og atter nej", der udkom på dansk i 2018. I "Næste!" har hun endnu en gang placeret sine protagonister i midtvejskrisens minefelt, men denne gang med endnu mere samfundssatire sitrende fra linjerne.

Elin er i halvtredserne og praktiserende læge i Oslo. Første gang vi møder hende, er hun er ved at rektalundersøge en mandlig patient fra morgenstunden. Han dufter ikke just af roser, og hun tænker sit, men den eneste i lokalet, der siger fra, er Tore.

Skelet i menneskestørrelse

Tore er et skelet i menneskestørrelse, der, som Elin – i eksemplarisk sortsynsk fortællestil – siger: "Han er lavet af plastik og mit eneste vidne til det, der foregår herinde." Tore og Elin fører en del samtaler bogen igennem, for Elin er flyttet fra sin mand, Aksel, og ind i lægecentret, hvor hun overnatter på et udklappeligt Ikea-møbel. Tore er en provokerende, bedrevidende type, der taler sandhed, når Elin ransager og lyver for sig selv.

"Næste!" foregår en dag på klinikken, hvor Elin tager imod klienterne, der præsenteres ved (indbildsk eller reel) lidelse, øgenavne eller årstal. Alt imens hun holder ud at lytte til deres klagesange og krav, tænker hun tilbage på de forgangne årtier og de specifikke måneder, der er årsag til, at hun nu lever af drikkeyoghurt og sover bag sit skrivebord.

Som dagen skrider frem, får hun sværere og sværere ved at holde igen. Munden taler helt af sig selv, og hun kommer til at sige til patienterne, hvad hun tænker om deres forholden sig til egne kroppe og hvide middelklasseliv. Til den overvægtige patient, der alligevel aldrig holder op med at ryge og drikke, siger hun: "Gå forbi McDonald's på vej hjem og spis en triple ekstra plus go large go bananasmenu, det synes jeg, du skal gøre. Det har du fortjent." Hvortil skelettet rystet kommenterer fra hjørnet: "Hvad med den hippokratiske ed (...) Du er i frit fald nu. Du er i frit fald."

Det frie fald begynder en dag, hvor Elin – med mobilen i den ene hånd og et vinglas på størrelse med en guldfiskebowle i den anden – ved en halvfejl sender en venneanmodning på Facebook til sin ungdomskæreste, Bjørn.

En affære giver energi

Og sådan lidt indledningsvis ugideligt indleder hun en affære med ham. Først tænker hun, at det udelukkende er i sit ægteskabs favør, at hun ligger i ske med en anden, for det giver da noget fornyet energi. Og større rummelighed på hjemmefronten, hvor Aksel og Elin angriber deres midtlivssituation forskelligt ved enten konstant at befinde sig på et sæt langrendsski eller ligge på sofaen og ondulere "hele kartoner og hele sæsoner" af diverse vin og tv-serier.

Elin forestiller sig endda undervejs i sidespringet, hvordan det vil gå (over), når hun fortæller Aksel om det. Hvordan der ligefrem vil komme et positivt "efter", men helt så enkelt går det ikke.

Særligt i tilbageblikkene i beskrivelserne af Elin og Aksels ægteskab i afvikling og de småborgerlige naboer i Oslo-forstaden Grenda, hvor de boede, viser Nina Lykke sig både fra en skarp sorthumoristisk og dissekerende side. Sjældent er en litterær midtlivskrise blevet beskrevet så misantropisk og morsomt som i "Næste!".
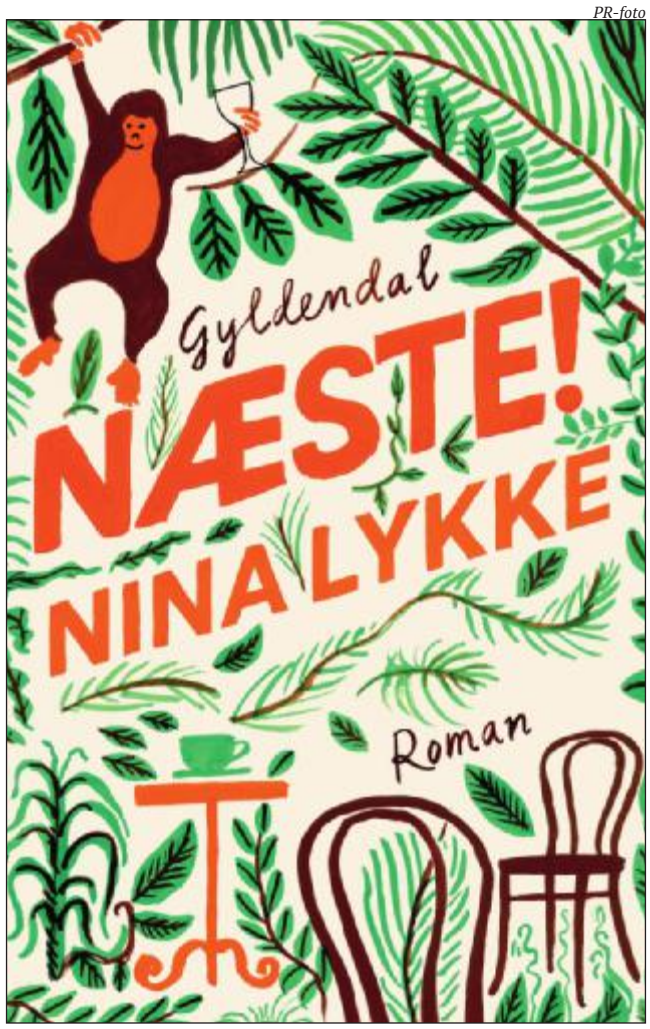
PR-foto